R 5892

விசுவாசம் கிரியைகளினால் மெய்ப்பித்துக் காண்பிக்கப்படும்

FAITH DEMONSTRATED BY WORKS

''ஒருவன் உனக்கு விசுவாசமுண்டு, எனக்குக் கிரியைகளுண்டு; கிரியைகளில்லாமல் உன் விசுவாசத்தை எனக்குக் காண்பி, நான் என் விசுவாசத்தை என் கிரியைகளினாலே உனக்குக் காண்பிப்பேன் என்பானே''– யாக்கோபு 2:18.

விசுவாசம்(Faith) என்பது ஐம்புலன்களால் நிச்சயமாக நிரூபிக்கமுடியாதவைகளின் மனஉறுதிப்பாடும், அதிகார உரிமையோடு உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்வதுமாகும். விசுவாசத்தோடு மிக நெருக்கமாக ஒன்றிணைந்ததாக தோற்றமளிக்கிற மற்றுமொரு குணம் உண்டு. அது எதையும் எளிதில் நம்பும் தன்மையாகும்(Credulity). இந்த இரண்டிற்குமிடையே வித்தியாசமாய் காணப்படுவது என்னவெனில், விசுவாசத்துக்கு அஸ்திவாரமாக நன்மையும் பலமான சாட்சியமும் அதிகாரமும் இருப்பதால் இதையே விசுவாசம் எதிர்பார்க்கிறது, அதையே விசாரிக்கிறது. ஒருசில ஜனங்கள் முழு உண்மையையும் அறியுமுன்னே தப்பெண்ணம்கொண்டு, எந்தக்காரியத்திலும் பகுத்தறிவின்றியே ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். சிலசமயங்களில் அவர்கள் விசுவாசத்தில் நன்கு பலப்பட்டிருப்பதாக பாராட்டுப் பெற்றிருப்பர், ஆனால் உண்மை என்னவெனில், எவற்றையும் பகுத்தறியாமலும் உறுதிப்படுத்தாமலுமே எளிதில் நம்பி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதேயாகும். விசுவாசம் என்பது பொறுப்போடுகூடிய தன்மையை பெற்றுள்ளதால், ஒரு கிறிஸ்தவன் அதை பயிற்சி செய்யும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவன் தேவனிடத்திலான விசுவாசத்தை செயல்படுத்துகிறான். தேவனது பிரசன்னத்திலும், அவரது குணாதிசயத்திலும் அவன் ஐயப்படுவானாகில், பிதா இக்காலத்தில் அனுப்புகிற செய்திகளைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமான உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கமாட்டான்.

இயற்கையின் புத்தகத்திலிருந்து போதுமானஅளவு மாபெரும் தெய்வீக குணாதிசயத்தின் தோற்றத்தை அடைந்தபிறகு, வேதாகமத்தின்மேல் உள்ள விசுவாசத்தைப் பயிற்சி செய்யும்முன், எழுத்தாளர்களின் தனிப்பட்ட ஜீவியத்தைக்குறித்து, யார் அவர்கள், அவர்களது குணாதிசயங்கள் எப்படியிருந்தன ? யாரை அவர்கள் உரிமை பாராட்டினார்கள், அவைகள் உண்மை என்பதற்கு என்ன சாட்சியத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் ? அந்த சாட்சியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியுமா ?என்று விசாரிக்கும். மற்றுமொருவகையில் கூறுவோமாகில், விசுவாசம் இறுதி தீர்மானத்துக்கு உடனே தாவி விடாது, மாறாக, அது தாபரித்திருப்பதை புத்தியறிவின் அடிப்படையில் பார்த்து, ஆராய்ந்தறிகிறது. அவ்வாறு அறியும்போது, திடமான நம்பிக்கை உருவாகுமெனில், அது அறிவுக்கேற்றதாயிருக்கும். விசுவாசம் என்பது அறிவு அல்ல, ஆகவே விசுவாசம்என்பது புத்தியறிவின் அடிப்படையில் தீர விசாரித்து, அதன்மேல் கட்டப்படுவதாகும்.

சோதித்தறியாமல் நம்புவது விசுவாசத்திலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது(Faith distinguished from credulity) :–

வேதாகமம் ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு முன்பாக விசுவாசஅறிவுபெறும் மேய்ச்சல்நிலமாக ஒளிவுமறைவின்றி வெளிப்படையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அறிவு சுபாவக் கண்களால் காணமுடியாதது. இவையனைத்தையும் அவன் தொடர்ந்து சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவன் மெய்ப்பித்துக் காட்டி வருவதில் திருப்தியடைவானாகில், தன் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துவதும், நன்மையானதை நிரூபிப்பதும் அவசியமானதாகும். அவனது மனதின் செயல்பாடுகள் ஊக்கமாக இருந்து, தெய்வீகத்திட்டத்தின் ஒவ்வொரு பண்பும், மற்றதோடு எப்படி பொருந்துகிறது என்று அறிந்துணரவேண்டும். இவ்வாறாக அவனது விசுவாசம் விசாலமானதாக, ஆழ்ந்த விசுவாசமாக, உறுதியான விசுவாசமாக வளரும். அவனது விசுவாசம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் உறுதிப்பட்டதாகவும், திடநம்பிக்கை உடையதாயும் ஆவதால், தான் நம்பும் சத்தியத்தில் கூறப்பட்ட தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களுக்காக தன் ஜீவனையும் மனப்பூர்வமாய் தியாகம்செய்ய தயாராயிருப்பான். அந்த வாக்குத்தத்தங்கள் உண்மையுள்ளவை என்று ஏற்றுக்கொள்வான், தெளிவற்ற நிலைமையிலோ, திருப்தியற்ற நிலையிலோ அல்ல.

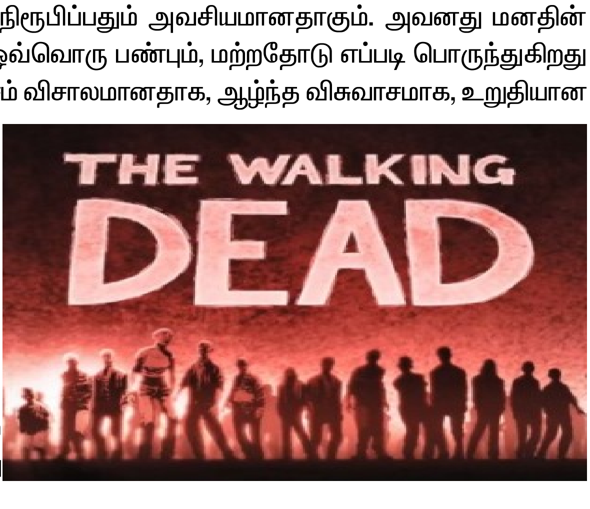

மற்றுமொரு விதத்தில் பார்க்கும்போது, முழு உண்மையையும் சோதித்தறியாமல் நம்புவது

(credulity)தப்பெண்ணமாகும். புறஜாதியார் எதையும் எளிதில் நம்பும் தன்மையுடையவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் குருட்டாட்டமாக, முழு உண்மையையும் அறியாமல் தவறான கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். அநேக கிறிஸ்தவ ஜனங்களும் எளிதில் நம்புகிற அதே ஆவியால், குழப்பத்துக்குள்ளாகியிருக்கிறபடியால், அவர்களது விசுவாசத்தில் தவறுசெய்பவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். தற்காலத்தில் இரண்டு மாபெரும் வல்லமைகள்– நன்மையின் வல்லமை மற்றும் தீமையின் வல்லமை இருப்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. இப்பூமியில், 6000 வருடங்களாக தீமையின் வல்லமையே மேலோங்கியிருப்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. உலகில் மாபெரும் அளவில் வல்லமையை பிரயோகிக்க சாத்தானுக்கு தேவன் அனுமதியளித்திருக்கிறார். ஆனாலும் இது வஞ்சகத்தின் வல்லமையே. மனுக்குலத்தை கட்டிப்போட்டிருக்கிற மூடநம்பிக்கைகள், சாத்தானின் ஆவியின் வல்லமை தவறாக உபயோகித்ததினால் உண்டானவையே என்று நாம் அங்கீகரிக்கிறோம்.

உதாரணமாக, ஒருகாலத்தில் ஒரே கடவுள் மூன்று கடவுளர்களாக அல்லது மூன்று கடவுள்கள் ஒரே கடவுளாக இருக்கிறார் என்ற விசுவாசத்தை மாபெரும் போதனையாக எண்ணியிருந்தோம். பகுத்தறிவோடு இதை நிரூபிக்கமுடியாது, இவையனைத்தும் விசுவாசமே என்று நமது தவறான கண்ணோட்டத்தில் கூறினோம். உண்மை என்னவெனில், மூன்று கடவுளர்கள் ஒரே கடவுளாக இருக்கிறார் என்றும், ஒரே கடவுள் மூன்று கடவுள்களுக்குள் இருப்பதாகவும் சிலர் கூறிவந்தார்கள். இதற்கு விசுவாச அடிப்படைஇல்லை. ஆகவே நாம் திரித்துவத்தின்மேல் கொண்டிருந்தது விசுவாசமல்ல, மாறாக எதையும் எளிதில் நம்பும் (credulity) தன்மையாகும். அப்போது பல காரியங்களின்மேல் இந்த அடிப்படையிலேயே நம்பிக்கை வைத்தும், அவைகளின்மேல் விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை. கடந்தகாலங்களில் பெரும்பாலானவர்களிடம் எளிதில் நம்பும் தன்மையே காணப்பட்டிருக்கும். அவர்கள் அநேக காரியங்களை மனதில்வைத்து அசைபோட்டு, கற்பனையாக்கி, அதையே விசுவாச சத்தியங்களாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையே இன்னும் நிலைத்திருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம்.

கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானம் என்ற சபையின் நண்பர்களை நாம் கவனித்து வந்திருக்கிறோம். அவர்களில் அநேகர் மிக ஒழுக்கமான ஜனங்கள். ஒருசிலவிஷயங்களில் மிக மதிக்கப்படத்தக்க ஜனங்களாவர். ஆனாலும் அவர்கள் விசுவாசத்திற்கடுத்தவைகளல்லாத சில குறிப்பிட்ட போதனைகளை எளிதாக நம்பி, பற்றிக்கொண்டுள்ளனர் என்பது நமது நிதானிப்பாக இருக்கிறது. பாவத்தைக்குறித்தும் தவறுகளைக்குறித்தும் அவர்கள் சொந்த கோட்பாடுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்.ஏனெனில் இந்தக் கோட்பாடுகள் வாழ்க்கையின் சில குறிப்பிட்ட அனுபவங்களுக்கு பொருந்துவதாக தோன்றுகிறது. இதனால் அவைகளை அடிப்படையாக அங்கீகரித்துக்கொண்டு காரணகாரியங்களை பகுத்தறியாமல், புறம்பாக்கிவிட்டு, அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, விசுவாசமென்று அவர்கள் அழைக்கிறார்கள். தங்கள் விசுவாசத்தின் பலனாக,தெய்வீக சுகமாக்குதலை அடைந்ததே அவர்களது போதனைக்கான அடிப்படை ஆதாரமாக கொண்டிருக்கிறார்கள். சாத்தான் தவறுதலாக வழிகாட்டும் வல்லமையை பெற்றிருக்கிறான் என்பதை அவர்கள் அறியத் தவறுகிறார்கள் என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது. அநேகர் சாத்தானின் வஞ்சகத்தால் தவறாக வழிநடத்தப்படுகிறார்கள் என்று நாம் பயப்படுகிறோம். மார்மன்ஸ்(Mormons - பிற்கால பரிசுத்தவான்களாகிய இயேசுவின் சபை என்று அமெரிக்காவில் கிபி 1930களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சபை) சபையினரிடமும் இதுபோன்ற நிலைமையே நாம் காண்கிறோம். அவர்களும் கோட்பாடு வைத்திருந்து, தெய்வீக சுகமடைதலையே நம்புகின்றனர். செவன்த் டே அட்வென்டிஸ்ட்டுகளும் இதே நிலையை உடையோராய் இருக்கின்றனர். விரோதியானவன் இந்த ஜனங்கள் எல்லோரையும் தற்கால யுகத்தின் அழைப்பாக இதையே காண்பித்து தவறாக வழிநடத்துகிறான். அவர்கள் முக்கிய விஷயத்திலிருந்து விலகிப்போகிறார்கள். ஆகவே அவர்களால் மேலான ஆசீர்வாதங்களை அடையமுடியாது. இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கின்ற உண்மை விசுவாசிகளுக்கு மட்டுமே மேலான ஆசீர்வாதங்கள் சென்றடைகின்றன.

ஆதிகால சபையில் தவறானவைகளை கண்டுபிடித்து அவைகளை களைவதற்கு நடந்த போராட்டங்கள் :–

அப்போஸ்தலர் நமது திறவுவசனத்தில் கூறுகிறார் ; ‘‘நான் என் விசுவாசத்தை என் கிரியைகளினாலே உனக்குக் காண்பிப்பேன்’’ இதை தர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியாக அவர் முன்னிறுத்திக்கொண்டே வருகிறார். ஏனெனில் அப்போஸ்தலரின் நாட்களில், விசுவாசமே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, கிரியை ஒரு பொருட்டல்ல என்ற கொள்கை எவ்விடத்திலும் நம்பப்பட்டுவந்தது. அந்தக் கருத்தை யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் எதிர்த்துப் போராடுகிறார். விசுவாசம் அத்தியாவசியமானதே; ஆனால் அதோடுகூட கிரியையும் அவசியம்வேண்டும். ‘‘கிரியைகளில்லாமல் உன் விசுவாசத்தை எனக்குக் காண்பி; நான் என் விசுவாசத்தை என் கிரியைகளினாலே உனக்குக் காண்பிப்பேன்’’(யாக்3:18) என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். பவுலின் போதனைகளில் இருந்த சில முரண்பாடான காரியங்களை அக்காலகட்டத்தில் எல்லோரும் அறியும்படி சுற்றுமடல் அனுப்பியிருந்தனர். நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே மாம்சமான ஒருவனும் நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை. யூதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை பெற்றிருந்தும், அப்பிரமாணத்தை கடைப்பிடிக்க முடியாமற்போயிற்று.தேவனுடைய பார்வையில் தன்னை நீதிமானாக காண்பிக்கும்படிக்கு பரிசுத்த பவுலினாலோ அல்லது மற்ற மனித ஜீவியாலோ கூட அப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின்மேல் வைக்கும் விசுவாசத்தின் ஒரே வழியினால் மட்டுமே இதைக் கடைப்பிடிக்கமுடியும், நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால்

அல்ல.

இந்தக் கருத்தின்படி பார்க்கும்போது, பரிசுத்தபவுலுக்கு எதிராக ஏதாவது ஒருவகையில் பரிசுத்த யாக்கோபு பேசியிருப்பதாக நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. மாறாக தவறானவைகளைக் களைவது பற்றின பரிசுத்த பவுலின் போதனைகளிலிருந்த முரண்பாட்டையே எதிர்க்கிறார். அதாவது, நகைப்புக்காக சொல்லவேண்டுமெனில்,'' நான் எந்த வகைப்பட்ட கிரியைகளை பெற்றிருக்கிறேன் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல. நான் உறுதியான விசுவாசத்தை உடையவனாயிருக்கிறேன், தேவன் கிரியைகளை கவனத்தோடு கணக்கிடுவதில்லை. நான் மாம்சத்தின் கிரியைகளை செய்யமுடியும். தேவனிடத்தில் அபரிதமான விசுவாசம் கொண்டிருப்பதால், நான் எல்லாவிதத்திலும் சரியாய் இருப்பேன்''. இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் உண்மையல்லவென்று பரிசுத்த யாக்கோபு சுட்டிக்காண்பிக்கிறார். தேவனிடத்திலும் கிறிஸ்துவினிடத்திலும் விசுவாசமாயிருப்பதும், பாவத்திலிருந்து மன்னிப்படைதலும் முறையாக நடைபெறவேண்டும். அதோடுகூட கிரியைகளும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். நம்மிடத்தில் விசுவாசம் இருக்குமானால், அந்தளவு நிச்சயமாக அது ஏதாவதொருவகையில் வெளிப்படும். இந்தக் கிரியைகள் நன்மையில்லாதிருந்தால், தீய கிரியைகளாக, மாறுபாடான கிரியைகளாய் இருக்கும். ஒரு நல்லமரம் நல்ல கனியையே தரும். ஒரு நல்ல நீர்ச்சுனை சுத்த தண்ணீரையே தரும்.

இது அப்போஸ்தலரின் வாதமாகத் தோன்றுகிறது. நாம் அனைவரும் நிச்சயமாக அவரது கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, நமது கிரியையை செயல்படுத்தத் விரும்புகிறோம். நமது விசுவாசத்தை உலகம் பாராட்டாது. ஏனெனில் நம் இருதயங்களை அறிய அவர்களால் கூடாது. ஆனால் தேவனோ நம் விசுவாசத்தைப் பார்த்து பாராட்டுகிறார். ஆபிரகாம் விசுவாசத்தின் தகப்பனாக இருந்ததால் தேவன் அவரை நேசித்து, தம் சிநேகிதனைப்போல் நடத்தினார். 'தேவனுடைய சிநேகிதன்' என்று அவர்அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் ஆபிரகாம் தம் விசுவாசத்தை சில கிரியைகள் மூலம் எண்பிக்கவேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்த்தார். தாம் அடைந்திருந்த விசுவாசத்திற்கு சாட்சியமாக சில கிரியைகளை செய்வது அவசியமாயிற்று. நம் கிரியைகள்மூலம் நம் விசுவாசத்தின் பலத்தை அவர் சோதிக்கிறார்.

விசுவாசம் அருளப்பட்டது அது
புயலின் ஆழத்தில் அமிழ்த்திற்று
புயல் வரும் என்பது உம் குரலின் உத்தரவா ?
வைராக்கியமோ செங்குத்தான மலைஉச்சியிலும் ஏறச்செய்யும்
அலைந்து திரிபவரைத்தேடி, வீடுகொண்டுசேர்க்கும்
பலப்படுத்தும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இரட்சகரே,
உம் வல்லமையால்;
பிரகாசிக்கப்பண்ணும் எங்கள் இருதயத்தை;
நாங்கள் மறுரூபமாவோம்
உம்மைப்போல், போதிக்கவும் நேசிக்கவும் ஜீவிக்கவும்
உமது சாயலின் வெளிச்சத்துக்கு !

R 5893

சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல் அத்தியாவசியமானது

PREACHING THE GOSPEL A NECESSITY

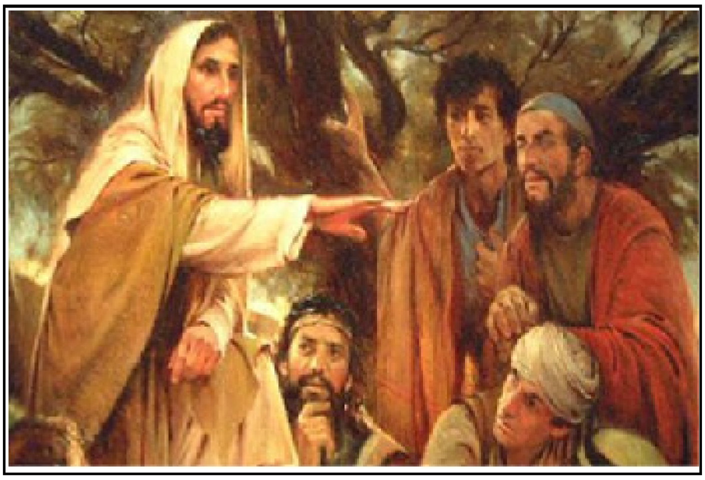

''சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கியாதிருந்தால், எனக்கு ஐயோ'' – 1கொரிந்தியர் 9:16

''ஐயோ'' என்ற வார்த்தை, முன்பு உபயோகிக்கப்பட்டதுபோல், இன்றைய நாளில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இது பழமையான ஆங்கிலமொழியில் பயன்படுத்தப்பட்ட சாதாரண வார்த்தையாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நாளில் அவ்வார்த்தைக்கு ஒரு அர்த்தத்தை